

Derfor de Forslag, vi i Overensstemmelse med det Foranførte tillade os at stille, bifaldes, vil det formeentlig være en Selvejle at den særegne Forpligtelse bortfalder, som Forordningen af 3die April 1810 § 7 paalægger Forstandere og Bestyrere for samtlige Undervisningsinstitutter og alle saadanne Skoler, som ei henhøre til de ringeste Almue-skoler.

Medens hele Udvalget er enigt i det Forslag, der nedenfor findes fremsat som § 1, kunne Andersen, Faaborg, Frølund og Termaisen ikke dele den Formening, at det skulde være nødvendigt, at der fra det Offentliges Side træffes nye og yderligere Dvangsforanstaltninger med Hensyn til Vaccinationen, idet vi nære den Overbevisning, at Folket nu har havt en saa tilstrækkelig Anledning og Opfordring til at overbevise sig om Vaccinationens Hensigtsmæssighed og Gavnlighed, og at Erkjendelsen heraf er saaledes gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at ingen farlig Forsømmelse deraf vil være at befrygte ved at overlade Sagen til sin egen Gang.

Vi stille derfor principalt det Forslag, at Ovenindskrænktes til den Paragraph, hvorefter hele Udvalget er enigt.

Da vi imidlertid ansee den Forbindelse, hvort fortiden Vaccinationen er sat saavel med Vielsen som da især med Confirmationen, for at være saa urimelig og unaturlig, at den snarest mulig bør hæves, have vi trøet subsidiairt at kunne tiltræde de andre Paragrapher, der stilles af Mindretallet, med følgende Endringer, hvort medundertegnede C. Jensen og laa er enigt:

at § 2 indskrænktes til det 1ste Punktum, og istedetfor 12 Aar sættes 13 Aar;

at i § 2 2d. forandres til 1d., og at til Paragraphen føjes: „medmindre det ved Røgeattest godtgjøres, at det maa ansees farligt at foretage Vaccinationen.“

Vi formene derhos, at der bør tilføjes følgende 2 nye Paragrapher:

„§ 5. Det paaligger Præsterne at undersøge, om de Børn, som melde sig til Confirmationsforberedelse, ere vaccinerede eller have havt de naturlige Kopper, og forsaavidt dette ikke maatte være Tilfældet, da at opmuntre

vedkommende Forældre eller Børger til at lade Vaccinationen foretage snarest muligt. Sæer dette ikke, har Præsten strax efter Confirmationen derom at gjøre Anmeldelse for vedkommende Politimester, som da vil have at fremtvinge Vaccinationen saaledes, som foran er bestemt, og

§ 6, at Justitsministeren har at træffe saadanne Bestemmelser, som ansees fornødne for at tilvejebringe Sikkerhed for, at der kun anvendes sund Vaccine.“

Efterat ved det Foranførte de Indstillingspunkter ere begrundede, som ville blive fremsatte af hele Udvalget eller enkelte af dets Medlemmer, finder man sig opfordret til at udtale den Formening, at det er i høi Grad onskeligt, at de gjældende Bestemmelser angaaende Vaccinationsvæsenet underkastes en Revision. Det vilde være let at godtgjøre Nødvendigheden deraf ved at paavise deels Forskrifter, der maa ansees i og for sig ubehdige eller paa Grund af forandrede Forhold ere blevne overflødige og ubensigtsmæssige, deels Mangel paa Bestemmelser i Retninger, hvort Savnet af dem føles. Udvalget skal imidlertid ikke gaae nærmere ind herpaa, men indskrænke sig til at fremhæve Vigtigheden af Foranstaltninger, hvorved der sørges for, at der kun benyttes Vaccine, som er tagen af fuldkommen sunde Individer, med Hensyn til hvilket sidste Punkt Fleertallet, som ovenfor bemærket, gjør et bestemt Forslag.

§ Henhold til det ovenfor Udvillede foreslaaes følgende Endringer i Lovforslaget:

Af Udvalget:

1) Istedetfor Lovforslagets Indhold sættes som § 1:

„Den i Forordningen 3die April 1810 § 10 indeholdte Bestemmelse, at ingen Vgtevise maa foretages, sænd Brudgom og Brud have beviist, at de ere vaccinerede eller have havt de naturlige Kopper, samt Placat 19de November 1811 § 10 angaaende Vaccination eller gennemgaaet Koppesygdom som Vetingelse for at kunne stedes til Confirmation m. m., ophæves.“